

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

OČIVIDCI O STANJU V "NEODVISNI"

Po zanesljivih izjavah nekega jugoslovanskega rojaka, ki je te dni prišel iz Jugoslavije v Argentino, je znameniti umetnik Ivan Meštrović v koncentracijskem taborišču v Jasenovcu. V taborišču so prav tako znani slikar Jožo Kljaković, bivši minister dr. Hinko Krizman, bivši narodni poslanec Belak, dr. Reberski in Pavlič.

Veliko število uglednih ljudi iz Splita so odpeljali prav tako v koncentracijska taborišča v Italiji. Med njimi navajamo; znani pesnik in narodni delavec Rikard Katalinić-Jeretov, bivši dan dr. Ivo Tartaglia, bivši dolgoletni urednik "Nove Dobe" Vinko Brajović, ki se je vrnil v duhovniški stan, da bi se rešil, pa so ga navzlic temu zaprli. Pozneje so ga na intervencijo Vatikana izpustili pod pogojem, da ostane v nekem samostanu v Italiji. Dr. Ljubo Leontić je ostal v Splitu, vendar ga imajo pod nadzorom. Prej so po pomoči sporočili, da je bil ustreljen. V resnici je bil ustreljen njegov sin Zorko.

En sam bivši politik in javni delavec je v Splitu na svobodi: dr. Josip Smolaka, ki mu okupacijske oblasti ne delajo nobenih težav. Sicer se prebivalstvo v Dalmaciji drži izvrstno, navzlic vsej lakoti in pomanjkanju obleke in hrane. Hrano dobivajo na karte, vendar se to ne dovolj za življenje. Marsikaj se prodaja na skrivaj in je silno drago. Tako hiter olja stane 250 lir, kg koruzne moke 150 lir. Kadilci dobivajo na karte po 8 cigaret na dan.

Zaradi pogostih napadov na italijanske vojake, fašiste in karabinjerje, zaradi poškodovanih del in lepljenja razglasov proti Italiji na Reki in na Sušaku ste ti dve mesti edini v vsej Italiji ponoči razsvetljeni.

Ko so v Gorici, na Reki in v Pulju lani nastali nemiri, ki so izzvali tržaški proces proti 71-tim našim rojakom, oblasti niso mogle preprečiti manifestacij, s katerimi je prebivalstvo izražalo svoje nezadovoljstvo proti sovražnim oblastim.

V "neodvisni" popušča "navdušenje" tudi pri tistih, ki so v začetku sodelovali in odobrvali Paveličev prihod in sedaj je ves narod za Mačeka. V Srbiji so vsi proti Nediću, a v vsej državi uživa zaupanje in simpatije general Draža Mihajlović.

Industriji primanjkuje surovin. Tisto, kar sploh še dela, je v rokah nemške "Hermann Goering Werke A. A. G." Gospodarsko je narod uničen. Paveličeva "vlada" je izdala poseben ukaz, s katerim naroča, da morajo kmetje prigrasiti vse zaloge žita, s katerimi bo odslej razpolagala "vlada." Kmet ne sme ničesar prodajati zasebnikom. Živino pobirajo kar od kraja. Italijani izganjajo iz zasednega ozemlja vse osebe, ki nimajo tam domovinske pravice.

PAVELIĆ "REŠUJE" ŽIDOVSKO VPRAŠANJE

Nacijski krogi danes priznavajo, da se je število židovskega prebivalstva njihove lutke-države Hrvaške znižalo od pred vojnega števila 35.000 na manj kot 6.000 in da je večina židovskega prebivalstva, ki je ušla smrti, danes po koncentracijskih taboriščih.

Omenjeno sporočilo je priobčil nacijski list "Grenzboten," iz izhaja v Bratislavi, po vestih iz hrvatske prestolnice Zagreba. Članek pravi, da so večino Židov "poslali v tujino," vendar ne pove ničesar o njihovi usodi.

Hrvatski kvizling Pavelić, pripoveduje omenjeno sporočilo, je imel sitnosti pri "reševanju" židovskega vprašanja, ker ni vedel kaj bi počel s slučajni mešanih ženitev. Končno se je odločil, po vestih iz teh nacijskih virov, da proti židovskih določb ne bo uporabljal proti židovskim polovicam v mešanih ženitvah, vendar otrokom iz takih zakonov ne dovoljuje obiskovanje gimnazij in univerz.

Zdi se, da je Hrvatska, uradno italijanska dežela pod italijansko jurisdikcijo, danes v resnici nemška kolonija z velikim številom "nemških predelov," ki uživajo posebne privilegije.

Ko sta se Hitler in Mussolini sestala v Salzburgu je

K dnevu mater

(Piše Janko N. Rogelj za Jug. pomožni odbor, SS.)

Mati piše svojemu sinu iz domovine. Napisala je pismo dne 13. novembra, a pismo je dobil sin dne 19. aprila 1942, sin, ki je sedaj v ameriški armadi. Piše žalostno, žalostno. S tresočo roko in s solzami v očeh je zapisala: "Sin, tudi v sanjah prosim kruha. Ko bi Ti, Tone, videl samo kosček mojega trpljenja, izjokal bi se."

V teh težkih in žalostnih besedah je povedano vse trpljenje stare in onemogle matere, ki je na večer svojega življenja doživela kruto in nepopisno usodo malega slovenskega naroda onkraj morja, ki že leto dni ječi v verigah satanskega in krvoločnega osvajačevalca — Hitlerja.

To ni klic samo ene matere, to je bolesten klic vseh mater naše zasužnjene Slovenije. Ali bo naša ameriška Slovenija slišala ta klic 10. maja, ki je posvečen materam? Vsa Amerika bo proslavljala svoje matere v nedeljo 10. maja. Ali se bomo spomnili ta dan tudi naše uboge, trpeče in zasužnjene matere v domovini?

Ob misli na te naše matere v domovini mi prihaja v spomin pesem Mare Lamutove, ki pravi:

Prešlo je tisoč in devetsto let...
a še je Golgota krvava svet!
Vsak hrib zemlje je bil že hrib morije,
o, čudo, da nas sonce še obseja!

Zato Te prošim, spomni se trpeče žene,
ki nikdar v Tvojem ni življenju
nobene Ti zla storila,
temveč veliko le trpela in ljubila!

V nedeljo 10. maja, ki je posvečen našim materam, bodo matere naše Slovenije onkraj morja mislile in sanjale o bratih in sestrah v Ameriki. Bomo li mi v Ameriki mislili na nje? Bodo li naša srca čutila tugo naših mater v domovini? Bo li naša slovenska žena v Ameriki izpregovorila besedo usmiljenja napram materam v domovini: kajti, če je bila slovenska žena v Ameriki katerikoli poklicana, da pomaga, danes je tisti zgodovinski dan, da z usmiljenim srcem poprosi: Daj, brat, daj; pomagaj, sestra!

Plemenita ideja pomožne akcije dobiva odmeve iz različnih slovenskih naselbin v Ameriki. Za časa Ameriškega slovenskega kongresa v Detroitu, Mich., sem se oglasil v tamkajšnjem Slovenskem domu. Srečala sva se z bratom A. M. Mayerjem. Pozdravila sva se, pa mi je že ponujal \$5.00 za JPO,SS. Hvala lepa!

Ko sem prišel domov, me je čakalo pismo iz Hollywooda, California. Moj prijatelj Louis Adamič mi piše kratko pismo. Priložen je ček za \$100.00 za pomožno akcijo. Hvala! — In dva stavka iz pisma, ki se mi tako dopadeta: "To je prva pomoč; pozneje bom skušal napraviti še boljše. Ne bo dovolj, da bomo dali samo denar; tudi samega sebe bomo morali žrtvovati." To so časi primerne besede, zapomnite si jih!

Drugi dan pride pismo od prijatelja K. Erznožnika, Red Lodge, Montana. Priložena je denarna nakaznica za \$29.25. Darovali so sledeči: Društvo št. 58 Ameriške bratske zveze \$10.00. Po \$2.00: El. in Vida Salo, John Koprivšek, John in Mary Leskovec in K. in Mary Erznovnik; po \$1.00: Ig. Reppich, Tony Putzel, Rud. Krivitz,

Frances Češarek in Frank Zibert; po 50 centov: Joe Mayer, Sr., John Lukich, Agnes Gabrián, Apolonijsa Hodnik, John Hočevar in Joe Uzelac. Elizabeth Cestnik 25 centov.

Hvala! Upam, da je to šele začetek. Potreba je velika in naši dobri rojaki v Red Lodge bodo še posegli v svoje žepe, ko pride čas za to, ko se bodo naši ljudje onkraj morja vračali na svoje domove.

Potem pride pismo od brata Johna Ureka iz Omaha, Nebraska. Priložena je denarna nakaznica za \$17.00. Darovali so sledeči: Po \$3.00: Joe Weiss; po \$2.00: John Urek in Floyd Virant; po \$1.00: Peter Brodrič, Anton Intihar, John Šutej, John Urich, John Dolnar, Frank Zitnik, Anton Radanovich in Spomnite se besed stare matere, Anna Dittich; po 50 centov: Charles Brodrič, M. Ostro-nich, Mike Mravenec in Joe Cvetas. — Hvala! — Prijatelj Urek še piše: "Upam, da bom imel še priliko, da bom nabral de-

narne prispevke za naše trpeče brate in sestre onkraj morja." Tako se govori, John, le potrudi se, to je res plemenito delo, če pomagaš nesrečnim in zasužnjenim v domovini.

Posebna priznanja in upoštevanja je vredna slovenska naselbina Pueblo, Colorado. Ste videli imena naših društev in posameznikov, kako so prispevali? Tako se bi morala organizirati vsaka slovenska naselbina v Ameriki. Najpristronejša zahvala odborikom lokalnega odbora in vsem onim, ki so pomagali. To je dokaz, da kjer je volja, tam se najdejo tudi pota, po katerih se doseže cilj.

Slovenci in Slovenke po širni Ameriki! Naši ljudje imajo danes denar ter so tudi pripravljeno v naselbini, da bi jih vprašal za denarne prispevke za JPO,SS, tudi prispevkov ni. Spomnite se besed stare matere, ki v sanjah prosijo kruha, zganite se in delajte in dajte in pomagajte; posebno ve ameriške Slovenke, pokazite, da imate sočutje z materami v domovini.

UREDNIKOVA POŠTA

Slovenski narodni muzej SND

Cleveland, O. — Slovenski narodni muzej SND. — Pred časom sem parkrat apeliral v listih na zavedne rojake in rojakinje v Clevelandu in drugih naselbinah države Ohio in prosil v imenu Slovenskega narodnega muzeja v S. N. Domu na St. Clair Ave., da bi zbirali, hranili in poklonili "sales tax" znamke S. N. Muzeja, kateri bi te znamke vnovič in z denarjem nabavil potrebno opremo za muzej, to je: razstavne omare, ki se jih sedaj nujno potrebuje, ako hočemo pokazati svetu, kaj vse se je doslej zbralo v muzeju. Glede tega sporočam vsem, ki se zanimajo za S. N. Muzej, da bi bilo zbiranje znamk doslej zelo uspešno in smo prejeli tekom petih mesecev skupaj toliko znamk, da je muzej prejel doslej že zanje \$97.85 in imamo še za dobiti v kratkem \$12.00. Zato izrekam na tem mestu vsem prav iskreno zahvalo za zbiranje znamk, tistim, ki ste pomagali zbirati, in vsem tistim številnim prijateljem, ki ste jih poklonili v ta plemeniti namen. Prosim vas vse, da še v nadalje zbirate "sales tax" znamke in jih poklonite S. N. Muzeju, da bomo dosegli zaželjeni cilj, to je vsoto \$500.00. Z dobro voljo to lahko dosežemo, če vsi še nadalje tako pridno pomagamo, kot ste zadnje mesece. Še lažje pa bomo dosegli cilj, če se naši armadi pridružite še vsi drugi, ki niste doslej še ničesar pripevali v ta namen. Čim več nas bo na delu, tem hitreje bomo dosegli kvoto, ki jo imamo zahtevano za sedaj.

V S. N. Muzeju je urejenih in pripravljenih za ogled že nad 150 raznih slik, umetnih in fotografij. Nekatere organizacije imajo že skoro vse konvenčne slike v tej zbirki, druge še zelo malo. Nekatera društva imajo v muzeju svoje slike, druga še nič. Katera društva in organizacije se niso zastopala s svojimi slikami, ste proseni da priprišete, da se bo uredilo do

otvoritve S. N. Muzeja, kar bo v letošnji jeseni.

Slovenski narodni muzej si je ogledal te dni rojak Anton Kvas iz Kodiak, Alaska, in se mu je ideja in pa kar je videl razstavljenih reči tako dopadlo, da je na mestu daroval za nabavo razstavnih omar \$10.00. Mislim sem si, če bi se našlo 50 tako dobrih naših ljudi, pa bi imeli takoj tukaj vse potrebne razstavne omare. Zato gre prav lepa zahvala Mr. Kvasu iz Alaske, ki se sedaj muži v Clevelandu na obisku pri svoji sestri, katere ni videl že 35 let. Naj omenim, da se ta rojak bavi z gostilniško obrtjo v Kodiak, Alaske, že skoro 35 let. Doma je iz Sodražice in je prišel v Ameriko leta 1901 v Cleveland, O., od tu pa se je podal v Alaske leta 1907 in od tedaj je prišel sedaj prvič na obisk v Cleveland.

Za muzej je prispevala tudi Mrs. Angela Smrdel iz Clevelanda, da \$1.00 in neimenovan prijatelj iz Collinwooda 50c. Vsem se prav lepo zahvalim v imenu muzeja za finančno pomoč.

Da je S. N. Muzej zdrava ideja, za katero se je vredno zanimati in jo krepiti, dokazuje tudi Amerikanci, ki nam skušajo iti na roko pri delu čim več mogoče. Tako je vodstvo clevelandске javne knjižnice obljubilo, da nam bo za otvoritev muzeja posodilo toliko razstavnih omar, kolikor jih potrebujemo, in to brezplačno. In vodstvo Western Reserve Historical Society muzeja je obljubilo vse svoje strokovnjaško pomoč za ureditev prve razstave Slovenskega narodnega muzeja. Torej, če se Americancem vidi naš muzej toliko vreden, da nam nudijo tolikšno pomoč pri njem, zakaj bi se ne ogreli zanj v večjem številu še Slovenci? Dajte, pomagajte nam sedaj, ko potrebujemo muzej podpore, da se ohrani delo današnjega in včerajšnjega dne v spominu za bodočnost.

Za Slovenski narodni muzej SND:

Erazem Gorshe,
tajnik-arhivar.

For VICTORY
BUY
UNITED
STATES
DEFENSE
BONDS
STAMPS

Slovenska mati

Danes bom nabrala vijolice, šmarnice in nageljčke celega sveta, katere bom povila v majniški šopek in ga v duhu pripela na vaše blago srce — slovenske matere širom sveta.

Kakor vijolica v svoji ponižnosti, taka si Ti slovenska mati.

Nedolžna mučenica si, kakor šmarnica; muke, ki jih danes trpi Tvoje nedolžno srce za slovenske sinove, katere si rodila in vzgojila in ki se danes bore na bojnem polju za zmago naše nove in stare domovine.

Nešteta solza pada iz Tvojih trudnih oči — skrb za one, ki jih ljubiš. Slovenska mati, čuj, solze, ki jih danes točiš, se bodo spremenile v zlate bisere, ki se bodo lesketali v Tvojih očeh tedaj, ko boš ob veseli vrnitvi svojega sina v njegovem objemu in mu šepetala: "Ah, samo da si prišel in da Te še enkrat vidim — sedaj sem srečna, srečna za vedno."

In takrat, slovenska mati, boš pripela sinu junaku rdeči nageljček, katerega on danes pripelja Tebi v duhu iz daljave in misli na Te, mati — ker je danes Tvoj dan. Zato pa kri-latci vsega sveta, Tebi mati, slovenske pojo, že doni iz višave in slihi ga tudi Tvoj sin tam na bojni poljani.

Ptičkov zbor doni, lepo se glasi... "Bog živi matere slovenske! Bog živi vse matere sveta!" — danes ptičji zbor z višave vse matere pozdravlja.

Tudi jaz se pridružujem ptičjim zborom in vam pošiljam topel slovenski pozdrav, vsem in vsaki posebej, naj vam Majniška Kraljica izprosi, kar vam vaše srce požel!

Marjanca Kuharjeva.

DRŽAVNI TAJNIK HULL OBŠOJA NEMŠKI ULTIMAT MIHAJLOVIČU

Washington. — Državni tajnik Cordell Hull je izdal izjavo, s katero je obsodil zahteve beograjskih okupatorskih oblasti po predaji generala Draže Mihajlovića in njegovih častnikov in grožnje, da bodo prišli njihove rodbine kot talce.

V svoji izjavi je označil to dejanje kot "nov niz okrutnih in divjaških načinov, s katerimi nemški terorizem poizkuša zlomiti duh junaških moči."

Državni tajnik je razložil svoj pogled na situacijo v spomenici, ki jo je predložil jugoslovanskemu poslaniku v Washingtonu. Spomenica pravi:

"Vlada in narod Združenih držav s občudovanjem spremlja neustrašene in herojske operacije generala Mihajlovića in njegovih junakov in polaga veliko važnost na delež jugoslovanskih rodoljubov v splošni borbi proti silam, ki se bore za uničenje svobodnih narodov na vsem svetu."

G. Hull je dejal, da je staljšče Združenih držav do jemanja talcev nasploh dobro znano in izjavil:

"To barbarsko delo in nemški način bojevanja je obsodil predsednik Združenih držav z izjavo, dne 25. oktobra 1941, ki jo navaja tudi skupna deklaracija, ki so jo nedavno podpisali v Londonu predstavniki držav, katerih ozemlje je sedaj pod nemškim tiranstvom in ki so vsemu svetu objavili svojo odločno voljo, da se bodo maščevali za zverinstva, ki so jih Nemci izvršili nad njihovimi narodi."

ŠKRAT

Moderna pravljica

Mož in žena gresta po polju. Pravkar sta se seznanila. Mat nosi v eni roki živo kokoš, drugi debelo gorjaco, na tretji veliko kletko, za seboj pa vleče gozda, se žena ustavi.

— Naprej si ne upam več vami, pravi.

— Zakaj pa ne?

— Ker je tu temno in pusti. Lahko bi izkoristili to priliko in me poljubili, jaz slabotna žena, ki bi se pa morda vas ne mogla ubraniti.

— Kako bi vas mogel poljubiti, če nosim v eni roki živo kokoš, v drugi težko gorjaco, hrbtu kletko, za seboj pa vlečem gozda?

Toda žena je skomignila rameni, rekoč: "Če zataknem nji kozo, če položim kletko na tla in zaprete vanjo kuro, bomo imeli proste roke in lahko se poljubimo."

— Bog blagoslovi žensko drost! je zašepetal mož in vstal.

MIHAJLOVIĆ IN MACARTHUR JUNAKA NA KONČU

New York, (JIC) — Christian Science Monitor naša obširno poročilo o Vseslovenskega kongresa poročilo g. R. H. Marshall med drugim pravi:

"Glavni junak kongresa srbski general Draža Mihajlović. Ogromni portret generala Draže Mihajlovića je bil okras v dvorani. Kadarkoli je omenjal njegovo ime, je na njegovih četrtnih, v dvorani silno navdušen, go najprijetnejše ime, lo ime generala MacArthur obema je tekmovalo ime sednika Roosevelta."

V poročilu g. Marshalla vseh poročilih ameriškega o kongresu v Detroitu, vendarja odločnost vseh slovenskih Slovanov za tesno vanje pri skupnem razmišljanju Rooseveltovega lanskega in produkcijskega črta, ter pripravljenost na ko žrtve za končno zmago amerike in zavezniških držav sovražnikom človeške svobode.

MESEČNIK "LOOK" JUGOSLAVIJI

Veliki ameriški šteti "Look" v majski številki pod naslovom "What we do now to win the war" drugim sledeče:

"V krajih kjer je upanje gibanje razvito in kjer so oboroženi vojaki, kot v Evropi, moramo napraviti je v naši moči, da jim pomagamo, potrebščine in strokovnjake. Vse to je poslato s tovornimi letali mornicami in motorizirani Hrabrost odpira vrata hu. Mogoče je na primer dobro zavarovan obrambo skozi osiščno obrambo Jadranskem morju do jugoslovanskega prištana, rožje in strelivo, ki bi ga sel-s seboj bi lahko celo neustrašenim srbskim vojakom uničenje nemških zvez in onemogočenje napada na Turčijo."

PROCES

PROTI RUSKIM ZAROTNIKOM

Oboževalec Jagoda je pred sodiščem potrdil, da se je umor Kirova izvršil po direktnem sklepu desničarsko - trockističnega bloka, da je ta sklep izvršil Jagoda, kateremu so poverili to sramotno nalogo. In Jagoda je to nalogo izvršil. Započel je namestniku načelnika Pokrajinske uprave LKNZ (NK VD) v Leningradu, Zaporozcu, naj stori vse potrebno, da bi se ta umor izvršil. Nekaj mesecev pred umorom so Leonida Nikolajeva prijeli in privedli v pokrajinsko upravo, pri njem so našli revolver s patronami in zapisano pot, po kateri je moral ubiti Kirova; to je popolnoma dovolj, da je ta propalica pripravljal strahoviti zločin. Toda Zaporozec je izvršujoč Jagodovala direktna povelja, tega podleže, ki mu je bila tedaj naročena zaščita članov vlade.

Jagoda je pred sodiščem potrdil, da sta Rikov in Buharin sodelovala pri sprejetju sklepa, da sta se Rikov in Enukidze udeležili seje centra, na kateri se je razpravljalo o umoru S. M. Kirova; da sta Rikov in Enukidze na ta način neposredno sodelovala, ko se je razpravljalo o umoru Sergeja Mironoviča Kirova. Na mojo preprašanje, ali govorita tukaj Buharin in Rikov resnico, ko trdita, da nista vedela o tem umoru, je Jagoda izjavil, da to ni njegovo, ker tedaj, ko je Enukidze sporočil, da je desničarsko - trockistični blok na skupni sklenil izvršiti teroristični zoper Kirova — je on, Jagoda, temu ugovarjal iz nekaterih "taktičnih" konspirativnih razlogov, vendar pa je bil razmišljan, da je to sklep njihovega centra, ne pa akcija kakršne koli desničarske ali trockistiške zarotniške peščice, da ta sklep izhajal iz desničarsko - trockističnega bloka, v katerem sta aktivno sodelovali tudi Buharin in Rikov.

Sedaj je točno dognano, da se umor Kirova izvršil z neposrednim sodelovanjem Jagode. Smatram, da je dokazano, da se je umor izvršil z neposrednim sodelovanjem Rikova in Buharina.

Kakšne dokaze imam za to? Če si mislimo, da Rikov in Buharin nista sodelovala pri umoru, tedaj moramo prijeti, da sta ta dva glavna vođa desničarsko - trockističnega bloka, ki je sklenil umoriti Kirova, stala iz neznanih razlogov ob strani tega hudodelskega čina. Zakaj to? Človeka, ki organizirala spijonažo, organizirala vstaško gibanje, organizirala čine in, kakor sta priznala, dobila od Trockija direktno na teror, naj bi bil rok pri umoru enega najslavnejših Stalinskih sodržavljanih — enega najglavnejših stranke in vlade.

Buharin in Rikov sta o tem povedala! O tem prvotnem tečaju vedeti tako poglavarja desničarsko trockističnega bloka, kakoršna sta bila Rikov in Buharin. Če bi o tem ne bilo pomanjkanje vseke logi-

Semjonovom o organiziranju umorov zoper člane Politbiroja, izpustil iz zapiska ljudi ki naj bi se umorili, enega najplavnejših članov politbiroja, ki naj bi bil priporočil kot nespravljeni bojovnik zoper trockiste, zinovjeve in buharinovce? Kje je logika takega vedenja? Ni te logike.

Nazadnje je Rikov priznal, da je naročil 1. 1934 Artemenko, naj pazi na vladne avtomobile. S kakšnim namenom? S terorističnim. Rikov je organiziral umor članov naše vlade, članov Politbiroja. Zakaj naj bi Rikov naredil izjemo Sergeju Mironoviču Kirovu, ki je bil vendarle umorjen po sklepu tega prokletega bloka? Te izjeme ni naredil. Enukidze in Jagoda sta bila člana centra in najbližja človeka Buharinu in Rikovu. Kako naj potemtakem dopustimo, da Enukidze in Jagoda, ki sta sodelovala pri umoru Sergeja Mironoviča Kirova, ki sta bila najbližja človeka Rikovu in Buharinu, ki sta bila v centru vsega sistema uredničenja terorističnih aktov zoper voditelje stranke in vlade — kako naj dopustimo, da baš Rikov in Buharin nista vedela o tem, kar je vedel Enukidze, najbližji prijatelj, sodružnik in sokrivec Buharina in Rikova, kar je vedel Jagoda, najbližji prijatelj, sodružnik in sokrivec Buharina in Rikova — Rikov in Buharin pa da tega nista vedela?

To so okoliščine, ki docela razkrivajo udeležbo Rikova in Buharina pri umoru Sergeja Mironoviča Kirova.

Toda teroristično delovanje desničarsko - trockističnih izvajalcev se, kakor je dognala preiskava, ni omejila na umor Kirova. Kakor je dognala preiskava, so padli Aleksej Maksimovič Gorki, Večeslav Rudolfov Menžinski in Valerian Vladimirovič Kujbišev kot žrtve terorističnih aktov, ki so se izvršili po nalogi istega desničarsko trockističnega bloka. Kot jrtve umora je padel tudi sin A. M. Gorkega, M. Pješkov. Jagoda je o tem izpovedal sledeče:

"Kategorično izjavljam, da se je umor Kirova izvršil po sklepu centra desničarsko - trockističnega bloka. Po sklepu istega centra so bili s pomočjo terorističnih aktov umorjeni Kujbišev, Menžinski in Gorki."

Isto so potrdile tudi osebe, ki so v teh umorih neposredno sodelovale. Podla nakana glavnega morilca Jagode, se je izvršila na najverjolomnejši, najpoglednejši in najbolj jezuitski način. Jagoda je najprej skušal tajiti svoje sodelovanje pri organizaciji umora Maksima Aleksejeviča Pješkova. Potem je to priznal v tajni obravnavi. Popolnoma je potrdil, kakor je zapisano v protokolih sodne obravnave, svoje izpovedbe v preiskavi, potrdil je, da je organiziral umor Maksima Pješkova in trdil, da ne mara govoriti o tem, ker da so motivi in umor globoko osebnega značaja.

Toda glede umora Menžinskega je govoril Jagoda tudi na javni obravnavi, vendar pa je tajil osebne karistične razloge. Rekel je naravnost:

(Dalje prihodnjik)

Buharin in Rikov sta priznala, da sta imela v načrtu umoriti voditelje stranke in vlade, članov Politbiroja. Prav tako so se dogovarjali pri Semjonovom z Buharinom ali pri Rikovu s Semjonovim. Zakaj dopuščamo, da je Buharin, ki je stopil na pot pogajanj z

Avstralski vojaki na preži

Avstralija, od katere so oddaljeni Japonci komaj 400 milj, je te dni neprestano na preži, da je ne zaloti nenadni in nepričakovani napad. Na sliki so avstralski vojaki na svojih postojankah.

Francšek se je vrnil domov

Tako težko je čakal tega dne. Domov pojde. Prvič po tako dolgem času. Saj skoraj ni mogel več strpeti v mestu, kamor so ga poslali v šolo. Samemu sebi se je moral čuditi, če je pomislil, kako vesel je bil lani poleti, ko so mu rekli, da pojde študirat. Takrat je sanjaril o mestu, o lepih, belih cestah, o ljudeh, ki jih je toliko, da se nikoli ne ustavi njih val, o svetlih izločbah, o vsem čudežnem, kar je dotlej poznal samo iz pripovedovanja drugih.

In potem je prišel tja. Hladno tako tesnobno je bilo vse. Novi obrazi, novi časi. Šola, ki je bila tako resna! Ne tako kakor doma. Učitelji, ki jim nikoli ni videl smeha na obrazu.

Spomnil se je še, kako je bilo, ko je pisal prvo pismo domov. Takrat ga je prijelo, da bi zbežal s tem pismom, da ga ne bi bilo nikoli več nazaj. Napisal je v njem, kako hrepeni po domu, kako bi rad prišel spet nazaj na domače dvorišče, vse. In ko je to pismo odšlo, je ostal še bolj sam. Štel je dneve, ure, kdaj bo lahko sedel na vlak in se odpeljal, daleč, daleč, kjer je doma.

Zdaj je prišel ta dan. Hladen, oblačen dan, pa vendar tega niti opazil ni. Kaj mraz, kaj oblaki, — dovolj ga je grelo to, da bo še danes videl mater, domače. In ko je prišel na postajo, je komaj pričakal vlaka. Kako dolga bo vožnja, kako dolgo bo moral potem še peš hoditi domov.

V oddelku je sedel nekaj časa sam. Stisnil se je k oknu in gledal ven, kjer so mimo hiteli brzojavni drogovci, ceste, ljudje. Kako je zdaj doma? Kaj delajo? O dobro je preračunal! Pirhe barvajo, pripravljajo kosar, da bodo popoldne nesli k blagoslovu. Škoda, da ga takrat še ne bo doma. Minka bo z belim predpasnikom šla v cerkev. Lani je bil z njo ...

Nekdo je stopil v vagon. Francšek ga sprva niti opazil ni. Toda potem, ko je došlec odložil nahrbtnik in sedel zraven njega, se je zdrnil in ga skoraj sovražno pogledal. Kaj ga moti?

"Kam se pa pelješ, fant?" ga je vprašal možak. Dišal je po žganju.

"Domov," je odvrnil Francšek, "iz šole."

Možak je silil vanj, izpraševal ga je, toda Francšek ga je komaj poslušal. Računal je, kako dolgo se bo še vozil, kako daleč je še od domače postaje. Moralo ga bo kdo tam čakal, — ali pa ne. Znabiti so prepozno dobili njegovo pismo. Pri tem je pomislil, kako bodo veseli. Kakšne

Churchill pri Commandos

Na sliki je premier Churchill, ki pregleduje vojake Commandos odredov, kateri imajo poškodovane obraze, da so pri svojih napadih v nočni temi manj vidni. To so junaki, ki izvajajo svoje drzne izpade in napade na sovražnikovo ozemlje.

Ko se je vlak spet premaknil, je zvonjenje zamrlo v ropotu koles. Še nekaj minut. Hribi so že čisto blizu, da bi jih skoraj lahko objel. Francšek strmi vanje, vidi na pobočjih bele hiše, vidi cerkev na vrhu griča. Tam je bil že dostikrat. Za cerkvijo je gozd. Tam so se igrali, skrivali. Zdaj ga ne vidi. Stena sprednjega vagona ga zakriva.

Stopil je na rob ploščadi, da bi imel boljši razgled. Potem na prvo stopnico. Da, tam je gozd, tja pojde spet s tovariši. In potem, spodaj pod njim, je njegova domača hiša. Ko bi jo mogel videti! Dom, ki je tolikokrat hrepenel po njem! Še bolj se je sklonil čez ograjo. Da, zdaj ga je menda zagledal, rdečo streho med drevjem. Dom. Tam ga čakajo. Njega in veliko noč. In nekoliko dni bo lahko zdaj ostal. Pozabil bo vse, kar je trpel zadnje čase, vse, šolo, mesto, grde ljudi, ki so mu branili pot domov. Vso učenost.

Oh, saj bo kmalu obstal vlak, kmalu bo lahko odhitel tja po beli poti navkreber.

Zaspanjal se je, zagledal v vso lepoto, ki jo je videl pred seboj. Niti opazil ni, da je vlak začel voziti nekoliko počasneje, da je potem zažvižgal, kakor bi bil zavriskal, in obstal. Kaj je že doma? Ne, ni še, samo sredi

LIBERTY LIMERICKS

12
12
144

A teacher, explaining inflation,
Its after effects and causation,
Advised all her scholars
To save up their dollars
And buy bonds to safeguard
the Nation.

Help teach the Japs a lesson!
Put every dime and dollar
you can into U. S. Defense
Bonds and Stamps—every
pay day.

kal oč. Od vagona do vagona je hodil, gledal, klical, a Francška ni bilo nikjer. Samo njegov kovček so našli v oddelku, in možak, ki je dišal po žganju, je povedal, da je fant odšel in da ga ni bilo več nazaj.

Francšek je ležal sredi proge, mrtev, s široko odprtimi očmi. Nobene bolečine ni izdal njegov pogled, niti kaplja ni orosila njegovega obraza. Še v smrti se je smehljaj, kakor bi še zmeraj gledal svoj dom, od daleč, z rdečo streho med drevjem.

Branko Sodnik.

BUY U.S. DEFENSE BONDS!

KOLIKO STORITE ZA CANKARJEV GLASNIK?

Če ste res napredni, pokažite to tudi z dejanjem. Cankarjev glasnik je napredna delavska kulturna revija za leposlovje in pouk. Priporočite svojemu prijatelju ali znancu, da si jo naroči. Za obstoj in napredek izobraževalnega časopisa je potrebno sodelovanje vseh, ki so za napredek!

Cankarjev glasnik potrebuje zastopnikov, posebno še izven Clevelanda. Priglasite se! Pišite upravnistvu, ki bo radi volje dalo vsa pojasnila. Naslov: 6411 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Naročilna nakaznica na Cankarjev Glasnik

IME: _____

NASLOV: _____

Zastopnik: _____

Plačal \$ _____ c _____ Dne _____ 19 _____

NOVICA

IMA LE TEDAJ
SPLOŠNO VREDNOST
KO JO IZVE JAVNOST

KADAR SE pri vaši hiši pojavi kaj novega, ki bi zanimalo vaše prijatelje in splošno javnost, sporočite tozadevno na

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 5311

Novice radevolje priobčujemo
brezplačno

DON'T FORGET Mother's Day

FLOWERS FOR MOTHER'S DAY
CVETLICE ZA MATERINSKI DAN
Member of T. D. S.
We Telegraph Flowers Everywhere!
Se priporoča
JAMES A. SLAPNIK, JR.
6620 St. Clair Avenue
HENDERSON 8824

Življenja trnjeva pot

Resnična zgodba iz polupreteklega časa

Spisal: JOSIP KOSTANJEVEC

"Torej v nedeljo! Takoj popoldne pridi k nam, ali pa pridem jaz po tebe, da gremo skupaj."

"Pridem pa jaz k vam, Vida. Čemu bi se trudila, ko je veselica na oni strani mesta!"

Posedeli sta še skupaj dolgo časa in šele proti večeru sta se razšli.

V nedeljo popoldne pa je stopala Milena v družbi Lehovih proti "Zlatemu levu." Pezdir je hčeri dovolil, da sme iti, a on sam je rekel, da ima drugo pot. Milena in Vida sta hodili skupaj. Gostilna pri "Zlatem levu" je bila že nekako zunaj mesta in do nje je bilo precej daleč. Ko so dospeli v ulico, kjer je bila gostilna, se je nabirala velika množica, ki se je valila tja gori. Videti je bilo, da bode veselica dobro obiskana, in da bode ostal precejšen prebitek v dobrodelne namene.

Oddaleč se je že začela vesela godba in na visokih drogih so zableščale viharjoče zastave. Pri vhodu v gostilno in na vrt so bili prilepljeni veliki lepaki z debelimi, oddaleč razločno vidnimi črkami, ki so naznanjali spored in namen današnje ljudske veselice. Pred vhodom v vežo in na vrt sta stali na vsaki strani mizi, ki so bile na njih nakopičene vstopnice. Za vsako mizo je stal po en gospod in po ena gospa ali gospodična, ki sta prodajala vstopnice. Gospod je bil v črnem fraku in cilindru, a gospa v svili. Obema pa so s prsi visele dolge pentlje v različnih barvah, znaki odborništva. Vsi so se držali resno in poklanjali so se odličnejšim dohajajočim gostom. Na vrtu so bile pod košatimi, visokimi koštanji pogrnjene mize, in na njih ceniki o jedilih in o pijačah.

Rodbina Lehova z Mileno, bilo je vseh skupaj šest oseb, je zasedla mizo v ozadju, odkoder se je dobro videlo na oder, kjer je svirala vojaška godba in na manjši, nalašč za pevece prirejeni oder. Vrt je bil že skoro poln, a še vedno so dohajali novi gostje, stari in mladi in otroci. Godba je svirala točko za točko, a med posameznimi temi točkami se je oglašal dobro izurjeni pevski zbor. Vmes so se prodajale srečke za šaljivo loterijo, nosili so hatakarji in natakarice jedila in pijače. Vse se je gnetlo vprek, vse je govorilo, smejala se in šalilo. Rdeči so obrazi, nasimhala so se usta, svetile so se oči. Nekateri so udarjali takt o godbi, drugi so polglasno peli za godbo in kimali zadovoljno z glavami. Tu so se našli danes znanci, ki že dolgo niso bili skupaj, stiskali so si roke prijatelji, ki so došli oddaleč, da se razvesele in pozdravijo. Tu so se okrepčevali

gospodov, zato se ji je videlo danes vse novo, vse nekam čudno prijetno. Skoro ni mogla obrniti oči od mladega zdravni-ka.

A tudi doktor Stanič se je šestkrat obračal proti Mileni. Dasi se je skrbno ogibal vsake nepredvidnosti, je bilo vendar lahko opaziti, da govori največ zaradi Milene.

Gospod Leh je prvi zapazil to. Nasmehnil se je ter dejal:

"Gospodična Milena, ali ne zna gospod doktor res lepo pripovedovati?"

Milena je zardela gori do las in je zajecala:

"Res je, gospod nadsvetnik."

Vsi so se nasmejali tej odkritosrčnosti in nasmehnil se je tudi doktor Stanič. Raz njegov obraz se je bralo, da je bil zadovoljen s tem odgovorom in da ga je osrečil. Vida je pogledala Mileno in je videla, da je padlo seme ljubezni v njeno srce.

Dolgo so ostali še skupaj. Mesec je svedel raz jasno nebo in po vzduhu je vel rahel veter. Redke zvezde so se prižigale visoko gori nad mestom in veliki utrinki so se utrinjali na zapadnem nebu, ko so stopali Lehovi s svojo družbo proti domu.

Doktor Stanič je hodil naprej z Vido in Mileno. Vsi so spremlili Mileno do doma. Pod njenim stanovanjem so se poslovili, a doktor Stanič je podrl Mileno roko nekoliko časa v svoji in je dejal:

"Ali se vidimo še kdaj, gospodična Milena?"

Njegove besede so bile rahle in skoro tihe.

Milena mu je pogledala odkritosrečno v oko in odgovorila:

"Ako Bog da, gospod doktor, se še vidimo!"

Odegnila mu je roko in jo je podala prijateljici Vidi.

Razšli so se po tistem mestu in vsi so bili zadovoljni z današnjim dnem, najbolj pa doktor Stanič.

Valentina Pezdirja zadnja pot.

Bilo je nekako dva meseca po dogodkih, ki smo jih opisali v prejšnjem poglavju. Valentin Pezdir je vstal nekega dne s težko glavo in s težkim srcem. Bila je to menda prva noč, odkar se je preselil v mesto, da je spal zelo slabo. Prišel je bil že zelo pozno domov, a bil je zelo slab volje. Nihče ga sicer ni bil razžalil, nič mu ni prišlo navzkriž, da bi bil vedel, a vendar je bil čemerem in nezadovoljen. Bolela ga je glava in težke so mu bile noge. Po noči pa je sanjal hude sanje. Zdelo se mu je, da stoji pri oknu in gleda na ulice, kjer se začnajo naenkrat zbirati ljudje v gruclah. Dolga vrsta jih naraste in vale se mimo okna. Hipoma se zablešči na sredi vrste temna rakev na ramah štrih mož, ki hodijo počasi in z resnimi obrazi. Pezdir strmi na rakev in vidi, da se je prav tačas vzdignil iz nje dozdevni mrtvec. Vstal je v raki in se obrnil proti oknu. Krava je bilo njegovo sence, na vratu se je poznala modra lisa, ki je segala okoli in okoli. Vstal je, iztegnil roko in zažugal. A tedaj se je zopet zvrnil v rakev, moške so stopali dalje, množica se je valila mimo. A tedaj se je hipoma izpremenil prizor, zabrisali so se obrazi, izginila je rakev in zableščala je jasa pod Repnjim. Nekdo je ležal tam čez pot, izkušal se je dvigniti, a takoj je zopet telebnil na tla. Približal se mu je Pezdir, sam ni vedel, kako je prišel od okna tja gori, in spoznal je starega Staniča. Viknil je in rad bi bil ubežal, a noge niso hotele nesti, bile so priklenjene na ono mesto in so bile težke, kakor bi bile napolnjene s svinčcem. V istem hipu so se pojavili orožniki, Repnjani so hiteli blizu. Pezdir je zavpil, udaril je z roko po steni in se je zbudil. Prestrašeno so mu zle obči v nočno svetiljko, ki je brlela na omarici.

V svoji sobi je slonel pred-

poldnem Valentin Pezdir v naslanjaču. Nič se mu ni ljubilo, naslanjač je glavo v roke in gledal v strop. Vsak čas je pogledala Milena v sobo ter ga vprašala, ako česa poželi. Videla je, da je njegov obraz bledejši kot navadno in skrbelo jo je, da bi bil bolan. In prav danes je moral biti takšen, ko je imel priti k njim nekdo, da bi se mu predstavil, da bi govoril z njim. Bog ve, kako ga bode sprejel? Ali mu bode všeč? Milena je postajala z vsako minuto nemirnejša, kolikor bolj se je pomikal kazalec na uri proti poldne.

Malopred dvanaestjo uro pa je nekdo pozvonil pri vratih. Milena je zardela in dejala naglo postrežnici:

"Pojdite odpirat, Ivanka, nekdo je zunaj!"

Sama pa je hitela v svojo sobo in se je zaprla.

Začudil se je tedaj Valentin Pezdir, ko je stopil v njegovo sobo nepoznan gospod. Naglo, kolikor je mogel, se je dvignil in mu stopil nasproti.

"Dovolite mi, ali imam čast, da vidim pred seboj gospoda Valentina Pezdirja?" je vprašal doleč in se poklonil.

"Da, gospod, takšno je moje ime! S čim vam morem postreči?" je vprašal Pezdir in se je tudi priklonil.

"Najprej mi dovolite, da se vam predstavim. Moje ime je doktor Milan Stanič."

Pezdirju je izginila vsa kri iz lic, bil je podoben mrliču bolj nego človeku.

"Doktor Stanič?" je jecal Pezdir in iskal stola z roko, da bi se oprijel. Noge so mu žugale, da mu odpovedo.

"Za Boga, kaj vam je, go-

Proda se

hišo za eno družino na 997 E. Blvd., nasproti parka. 4 spalnice in zgotovljeno tretje nadstropje. — Garaža za 2 avta. Dober nakup. Pokličite: Mr. Bialosky, MA. 0300.

spod Pezdir? Ali vam je slabo? Prosim, sedite, zdravnik sem, lahko vam morda pomagam!"

Pezdir se je zavrnil, odleglo mu je nekoliko.

"Nič ni, nič ni, gospod doktor, včasih mi tako-le pride samoobsebi. Pa tudi hitro mine."

A barva se vendar ni hotela vrniti na njegova lica in strah ni hotel izginiti iz njegovega srca. Izkušal si je dopovedati, da na samem imenu ni vendar nič, in da se jih lahko še mnogo piše za Staniče, pa niso niti v oddaljenem sorodstvu. In tako bo brčkone tukaj. Kako naj pride kak sorodnik sem v tuje mesto in celo za zdravnika, ko ni nikdar prej slišal, da bi študiral kdo od Repenjskih Staničev na višjih šolah. Takšne misli so mu hipoma švignile po možganih in nazadnje so ga pomirile. Nasmejal se je celo prisiljeno ter dejal zopet:

"Prosim sedite, gospod doktor, kaj mi je naklonilo čast, da vas vidim tukaj?"

Doktor Stanič je bil nekoliko v zadregi. Popravljaj si je ro-kavice in gledal je mimo Pezdirja tja v okno.

"Hvala vam, gospod Pezdir, da ste me sprejeli tako častno. Moja zadeva pa je takšna, da me morate prej dobro poznati, mene in moje razmere, preden se vam upam izreči pravi namen svojega obiska. Zato mi dovolite, da govorim najprej sam o sebi."

Išče se žensko

za pomivanje posode. — Dobra plača. — Zglasite se v MARBLE BAR, 18800 St. Clair Ave.

Proda se

za gotovino, grocerijsko in delikatesno trgovino, nahajajočo se na vogalu. — \$500 tedenskega prometa. — Ni druge take trgovine v naselbini. — Poleg je stanovanje s 5 sobami. Zglasite se med 2. in 3. uro popoldne na 3202 Seymour Ave. — Vzemite Fulton Rd. karo.

Torej, najprej naj vam povem, da sem tudi jaz slovenskega pokolenja, kakor vi, da ni še obhvalilo moje ljubezni do slovenskega naroda moje dolgotrajno bivanje v tem nemškem mestu. Ne, nikakor ne, z vsakim dnem sem bolj ponosen na svoj lep, domači jezik, na svojo ubogo, toda krasno domovino. Ponosen sem na njo in ne sramujem se svojega jezika nikjer in nikdar! Moja rodovina, gospod Pezdir, je doma iz Repnjega na Kranjskem."

(Dalje prihodnje)

Mlad fant

prost vojaščine, dobi delo za firati truk. Okrog 40 ur dela na teden. — Dobra plača in provizija. — Kogar zanima, naj pokliče Henderson 5311, ali vpraša v uradu "Enakopravnost" za naslov.

Išče se

žensko za hišna opravila, predvsem pa da streže bolni ženski. — Plača po dogovoru. — Zglasite se na 1185 East 172nd St., po 4. uri popoldne ali pokličite KENmore 3815.

Kadar potrebujete Zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe, bonde, itd.

Se lahko zanesljivo obrnete na

L. PETRICH

19001 KILDEER AVE.
IV. 1874

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY

V nedeljo 10 maja je MATERINSKI DAN

Vsako leto se enkrat posebno spominjamo naših ljubih mater in sicer drugo nedeljo v mesecu maju, ko se zbujata narava, ko se pojavijo cvetlice, ki so najbolj nežni dar za naše matere.

Gotovo se bo vsaka hči in vsak sin spominjal tudi letos svoje matere. In vsaka mati je iskreno hvaležna svojim hčeram in sinovom, ako jo obdarijo za Materinski dan s cvetlicami.

Pri nas imamo polno zalogo najbolj izbranih cvetlic za Materinski dan. Dobite lahko cvetlice sveže in umetne, cvetlice v posodah ali odrezane. Največja izbira krasnih cvetlic v slovenski naselbini.

Postrežba je hitra in točna. Naročila vam pripeljemo na dom, da tako veselo presenetite svojo mater, kateri je ta dan posvečen.

Ako želite cvetlice za Materinski dan, oglasite se pri

JIM SLAPNIK, ST.

SLOVENSKA CVETLIČARNA

6102 St. Clair Ave.

HEnderson 1126

SAMO ENA TRGOVINA

DICK TRACY

IT'S JUST A LITTLE PIECE OF PAPER - BUT IT'S OUR PASSPORT TO HAPPINESS AND FREEDOM.

PUT US DOWN FOR PLENTY, UNCLE, PLENTY!

A. MALNAR
Cement Work
1001 E. 74 St.
ENDicott 4371

The May Company

MI DAJEMO IN IZMEJAVAMO EAGLE ZNAMKE

A. Multi-color stripes with dots. 14-40. 2.50

B. Pin-dots with broken stripes. 16-44. 2.50

C. Pastel florals on white grounds. 38-46. 2.50

D. Clean stripes on white grounds. 14-42.

Priporočila za darila za Materin dan, v nedeljo, 10. maja

"MODENO IZDELANE" OBLEKE IZ TENKEGA "LAWN" BLAGA

Osem novih stilov... Izključno v Clevelandu pri The May Company

Vaša mati bo vesela teh oblek skozi celo poletje. So hladne, udobne... ostanejo čedne po neštetem pranju. Vzorec so tako krasni; lepi rožnati, pisani, s pikami, ter s pikami in črticami. Tudi barve se bodo materi dopadle... čiste, mehke barve, ki so v resnici prikupljive. "Lawn" blago je fine kakovosti; delo je tiste skrbne vrste, ki "vzdrži"; te obleke so prave vrednosti po \$2.50.

THE MAY COMPANY... DAYTIME DRESSES... THIRD FLOOR

2.50